

GEOGRAFIA LOCAL (V) VEGETACIÓ I FAUNA

Vegetació: Com que la vegetació està íntimament lligada al clima, està formada per plantes típicament **mediterrànies** i a més, adaptades a llocs secs. Predominen els arbres de fulla perenne i petites per evitar l'excés de transpiració. Les arrels solen ésser llargues per aprofitar més l'aigua. El motiu d'aquestes característiques és l'escassetat de pluges.

La major part del terme municipal és pla, per tant predomina la vegetació de les zones sense relleu, encara que ha desaparegut molt per convertir-se en urbanitzacions. Les plantes que hi trobem són: **la veça, la lleterassa, el llistó i la corretjola**. A la costa, prop del mar, si fan plantes com **el fonoll marí i el tamarí** que resisteixen bé la salinitat, i **els socarrels** que són com uns coixins plens de punxes.

Les algues marines són les plantes típiques de dintre l'aigua.

Al costat dels recs i en zones on abans havien sigut aiguamolls, hi trobem arbres com **el tamarí i l'arbre blanc** i plantes com **els canyissos**. L'arbre blanc és de fulla caduca o sigui que perd la fulla quan arriba la tardor per tal de resistir més l'humitat i el fred propi d'aquestes zones.

Per trobar vegetació típica de muntanya hem de buscar-la al sud del municipi i especialment ja fora d'ell. Concretament en el Massís del Montgrí on si fan boscos de **pi blanc** així com plantes característiques d'aquests indrets i adaptades per enfilarse. Són **l'heura i el lligabosc**. De la classe d'arbustos hi trobem **gallerans, llentiscle, garric, estepa i esbarzer**.

Fauna: La fauna, també ha disminuït considerablement en els últims anys.

Com que no existeixen zones muntanyones, hi són comptats **els senglars**. En canvi a les pinedes hi són més nombrosos **els esquirols** i en menys quantitat **la guilla**. Altres

mamífers propis del terme municipal són **el conill, la llebre, l'eríçó, el talp i la mostela**.

Els ocells més característics de L'Escala són **les gavines**. Pertanyen al grup d'ocells marins com també ho són **el corb marí i l'ànec** encara que se n'hi troben en menys quantitat. **La fredeluga, el becadell i el corriol** són ocells propis dels recs.

A les zones de bosc hi trobem ocells com **la mallerenga, el reietó, l'esperver** i a les zones més muntanyones del sud **la merla i la gralla**. També abunden un munt d'ocells propis de les zones planes i de conreu, entre els que podem destacar: **el mussol, el xoriguer, el tudó, la tórtola, la perdiu, la guatlla, la garsa, el falziot, el rossinyol, el cucut, el puput, la cogullada, la cuereta, la merla, el tord, el passarell, el verdum, el pinsà, el pit-roig, la cardina, l'oreneta i el pardal**.

Entre la fauna marina destacarem **el peix blau**, molt abundant a la costa escalença. **La sardina, el verat** i especialment **l'anxova** són bona mostra d'aquest tipus de peix. A les zones sorrenques hi trobem **llobarros, daurades i oblades**. Són també apreciats **els serrans, els rogers, les guiules, els pagells, els sards els besucs, els neros i les escòrpores**, més propis de les zones rocoses. Són els anomenats peixos de roca. Se menys qualitat tenim **la boga, el bis i la llissa**.

També dintre de la fauna marina però de la classe dels invertebrats hi trobem **meduses, tomates de mar, estrelles de mar**, les apreciades **garotes** i abundants mol·luscos com **calamasos, sípies, pops, cargols de mar, «patallides»** i com no els també apreciats **musclos de roca**.

Entre els crustacis destaquem **les llagostes i la gambeta** així com també **crancs** especialment els anomenats «**peluts**».

La granota del grup dels anfibis; **la sargantana, el llangardaix i la colobra** dintre del grup dels rèptils; **el cuc de terra, la trugeta, aranyes, escorpins, mosques, mosquits, llagostes de terra, les cigales, papellones, escarabats, les abelles i les marietes** completen la fauna escalença.

QUAN ÉREM INFANTS

ANY 1956

